

Ankara Beni Anla

— çitlembik · 11 Nisan 2016

Kollarım boşluğu
Sardı
Her ayrılışın
Sonunda.
Lakin
Buna rağmen
Her fırsatta koştum,
Beni bir türlü
Sığdıramadığın kollarına.

Keskin ayazına inat
Sıcacık renkler
Getirdim.

Hatta kucak dolusu
Beyaz papatyalar,
Kasım patılar,
Sarı Çiğdemler.

Yaptığım
Düpedüz
Yüzsüzlük belki

İzlerimi aradım,
Her durakta
Ve
Her köşede.

Sek sek oynadım
Koştum karanlık
Demirtepe'de,
Maltepe'de.

Beş duyum
Anılara

Hasret,
Ankara beni anla.

Hazan mevsimi geldi
Yağmur yağacak elbet
Yollarına,

Bir eylül gününde
Kızılay'da
Yine koşuşturan
İnsanlar.

Trafik ışıklarındaki
Arbede hiç bitmemiş.

Metronun altında
Yön telaşı,
İzmir caddesi
Değişmemiş.

Dört yüz sekiz
Çankaya'ya
Tırmanırken,
Suretler farklı
Ama
Umutları hiç tükenmemiş

Kimbilir kaç kez
Buluştuk dostlarla
Yeni karamürsel'in önünde.

Hatırlıyorum sıcacık
İçten sarılmaları

Ahh
Ne günler geçirdim
Ne günler yitirdim.

Kayboldum,

Ŗiir oldum,
Kalem yazdı,
Kâğıt efkârlandı.

Sığındım dualara,
Ezen sesini duydum,
Bangır bangır
Gün ağarmadan
Kocatepe'de.

Yayıldı semalara
Bir tatlı seda,

Salaş otel odasında
Konakladım,
Uykusuz kaldım.

Vızıldıyan sinekmiydi suçlu,
Yoksa arap saçına dönmüş
Düşüncelerim mi.

Ankara sen
Hüzzam makamında
Oku bana
Vur tanburunun tellerine bir daha,
Bir daha.

Ve ben bu şehirden gittim gideli
İflah olmayan bir deli,
Zahir bir deli.
Ankara
ŖiirBAZ'ı anla,
Yeterki anla.

H. Çiğdem Deniz.
ŖiirBAZ...